

KORPSBLAD van de GEMEENTEPOLITIE van Roosendaal en Nispen

7
3

DE LUIDSPREKER

Korpsblad van de gemeentepolitie van Roosendaal
en Nispen.

Redactie: v. Dongen - v. Gastel - Manniën.

2e jaargang no. 7 december 1968

OPENING NIEUWE BUREAU

Op 29 november 1968, om 11.00 uur, vond de opening van het nieuwe bureau plaats. 11.00 uur was gepland, maar zoals meestal met een planning kwam er ook ditmaal niet veel van terecht. Altijd is er wel iets dat de planning in de war stuurt. Deze keer was een dichte nevel, waarin een groot gedeelte van Nederland en ook Roosendaal was gehuld, er de oorzaak van, dat een groot aantal genodigden vertraging had.

Ondanks die mist vond de opening toch plaats, zij het dan met ongeveer 45 minuten vertraging.

Zoals bij al dergelijke gebeurtenissen was er ook hier een officieel gedeelte, dat plaats vond in de kantine van het bureau. Een uitermate geschikte gelegenheid voor een dergelijk iets. Vooral ook omdat de kantine nog in een keurig en fleurig jasje was gestoken.

De opening begon met een aantal toespraken, die wij, doordat collega Hilders daarvan een fantastische bandopname maakte, bijna letterlijk in "De Luidspreker" kunnen opnemen.

De Commissaris van Politie, als eerste in de rij van sprekers opende deze bijeenkomst. Hij heette iedereen van harte welkom en zei vervolgens:

" Meneer de Commissaris van de Koningin in de provincie Noord-Brabant, Meneer de Burgemeester van de gemeente Roosendaal en Nispen, Meneer de Procureur Generaal, fungerend directeur van Politie te Den Bosch, Meneer Mijnlief, directeur generaal, openbare orde en veiligheid, van het Ministerie van Binnenlandse Zaken te Den Haag, Meneer de Officier van Justitie, Hoofd Arrondissementsparket te Breda, Meneer de wnd. kabinetschef van de Commissaris van de Koningin in de provincie Noord Brabant, zeer geachte dames en heren, mag ik beginnen met

mijn excuses aan te bieden voor de vertraging, die wij hebben gehad. Mogen we dit op de dichte mist van hedenmorgen schuiven.

U begrijpt allen, dat het vandaag voor de Roosendaalse gemeentepolitie in het algemeen en voor mij in het bijzonder, een zeer vreugdevolle dag is. De aanwezigheid van een zo groot aantal voorname gasten, is voor ons een hoge eer.

Het is mij een zeer groot genoegen U allen welkom te heten in dit prachtige, mooie, nieuwe bureau. Omdat er nog enige vooraanstaande gasten het woord zullen voeren, wil ik mij tot dit korte welkomswoord beperken, maar ik wil U nog wel graag even het programma van deze dag bekend maken.

Als eerste zal zo dadelijk tot U spreken Dhr. Burgemeester van de gemeente Roosendaal en Nispen, daarna de Heer Commissaris van de Koningin in deze provincie, die zich bereid heeft verklaard dit nieuwe bureau te openen. Na de Commissaris der Koningin zullen achtereenvolgens tot U spreken, de Heer Officier van Justitie, Hoofd Arrondissementsparket te Breda en daarna de Heer van Dam, een van de architecten van het nieuwe bureau. Daarna zullen we samen naar beneden gaan, alwaar de Commissaris van de Koningin zal worden uitgenodigd de praktische handeling van de opening te verrichten door een handle over te halen, aan welke handeling nog enige mechanische effecten verbonden zullen zijn.

Het gebouw, daarna weer via de hoofdingang binnengaand, zal in de hal, door enige leden van het korps, het geschenk van het personeel worden aangeboden. Vervolgens zal de Commissaris der Koningin op de binnenplaats het rijdend materiaal inspecteren en tenslotte zullen wij het op prijs als U daarna nog enige tijd onze gast zoudt willen zijn tijdens een wat informeel gedeelte in deze ruimte. In deze tijd en in de tijd daarna zal er gelegenheid bestaan het gebouw te bezichtigen". Aldus de Commissaris van Politie.

Zoals de Commissaris van Politie reeds aankondigde, kwam nu Dhr. Burgemeester aan het woord. Hij zei het volgende:

" Meneer de Commissaris, meneer de Procureur-Generaal, meneer Mijnlief, meneer de Officier van Justitie. Nu de Commissaris van Politie U allen van harte welkom heeft geheten, de Commissaris der Koningin de opening verricht met een toespraak, meen ik dat ik mag volstaan met een kort

woord van vreugde en dank op deze grote dag voor Roosendaal, groot niet alleen om dit fraaie Politiebureau, maar ook om alles wat ons vandaag nog te wachten staat. Dankbaar ben ik om U aller aanwezigheid en wel bijzonder vanwege het slechte weer.

Ik had stellig verwacht, dat er wel wat afzeggingen zouden komen. Maar bijzonder dankbaar ben ik de Commissaris der Koningin, de Procureur-Generaal, Meneer Mijnlief en de Officier van Justitie, dat zij hier vandaag aan deze grote dag luister hebben willen bijzetten. Ik hoop, dat ik de goede volgorde heb, protocollair, hiërarchies, ik heb nog even geïnformeerd bij het kabinet van de Commissaris der Koningin, maar het was in orde, want ondanks het feit, dat ik al meer dan 20 jaar Burgemeester ben en in verschillende politie-commissies zit, heb ik nog steeds wat remmingen, als ik in de politiesfeer en in de militaire sfeer ben.

De laatste 70 jaar is de Roosendaalse politie zo'n keer of vier van nieuwe huisvesting voorzien, als men de laatste behuizing, de Marechaussee kazerne van 1916 tenminste nog als zodanig kan bestempelen. In 1945 is ons politiekorps daarin getrokken, een gebouw dat bestemd was voor 6 Marechaussees. Dus 24 jaar lang hebben we daar geleidelijk aan 60 à 61 man politie-personeel in moeten persen.

Op 26 augustus 1960, voteerde de gemeenteraad een bedrag van f 50.000,= om het bureau van Ginneken een rapport te laten opmaken, dat de basis moest vormen voor een nieuw te bouwen politie-bureau. Op 28 december daaraanvolgende kregen de architecten van Dam en Joosen de opdracht een politie-bureau te ontwerpen op een terrein gelegen aan de Nieuwstraat. Nadat deze plannen door verschillende instanties waren beoordeeld, kon op 20 augustus 1962 de Rijksgoedkeuring worden aangevraagd op een begroting van f 1.225.000,=. Na vier jaar lang de Commissaris der Koningin en diens kabinet, Dhr. Cleveringa, het Ministerie van Wederopbouw te hebben verveeld en lastig gevallen om toch maar de Rijksgoedkeuring te krijgen, werd deze tenslotte verleend op 4 juli 1966. Na nog eens allerlei bezuinigingen te hebben aangebracht werd tenslotte in juli 1966 door de raad een krediet gevoteerd van f 2.200.000,=, zodat je zou kunnen zeggen, dat het wachten op de Rijksgoedkeuring,

als de oorspronkelijke begroting goed zou zijn geweest, f 1.000.000,= meer heeft gekost, wat waarschijnlijk maar voor de helft waar is, maar toch nog een aanzienlijk bedrag betekende. Dan duurde het nog van juli 1966 tot begin 1967 om de financieringsmiddelen aan te trekken wat toen en ook nu nog een moeilijkheid is.

Maar het nieuwe bureau is er en ik kan nog slechts alle autoriteiten op Rijks- en Provincie niveau hartelijk danken voor het bereiken van dit grote eindresultaat. In deze dank sluit ik in, de architecten en de aannemers en onze eigen mensen, die in een prachtige samenwerking, ik dacht dat het ongeveer 60 bouwvergaderingen zijn geweest, in korte tijd, dit fraaie geheel tot stand wisten te brengen. Bij deze dank sluit ik verder in de Commissaris van Politie en de Hoofdinspecteur, die zich maandenlang hebben ingespannen om de bouw en inrichting te begeleiden.

Het Roosendaals politiekorps is met alle fouten die eraan kleven, een goed, hardwerkend politie-korps, dat alle, ook dikwijls zeer moeilijke zaken tot een oplossing weet te brengen. Een korps, dat ook in deze tijd, waarin het woord gezagscrisis een dagelijks terugkerend verschijnsel is in woord- en publiciteitsmedia, voor zover mogelijk voor een politiekorps, een goede populariteit bij de Roosendaalse bevolking geniet.

U gaat nu, politiemannen, dit gebouw, dat op een belangrijke uitbreiding van het korps is berekend, naar ik hoop, voor een groot aantal jaren in gebruik nemen. Ik hoop van harte, dat dit gebouw U veel arbeidsvreugde zal bezorgen. Ik heb in mijn dankwoord geen onderaannemers genoemd, maar ik zou voor één een uitzondering willen maken, niet omdat hij beter werk heeft geleverd dan de anderen, maar vanwege zijn naam. Ik bedoel hier de stuccadoor, diens naam was EVERBLEI. Als Uw werk U drukt, politiemannen, of somber maakt op een bepaalde dag, verhef dan Uw ogen ten hemel en kijk naar het plafond en denk dan aan de man, die dat gemaakt heeft en vooral aan diens naam; aan meneer EVERBLEI, opdat U weer vreugde en moed mag putten uit die naam

Voorts haalde de Burgemeester in zijn toespraak de bekende van Baal aan, waarvan de zoon nu hoofdagent en de vader altijd bij de Roosendaalse politie heeft gewerkt en naam gemaakt, zodat er nu nog af en toe gesproken wordt van een PROCES VAN BAAL, in plaats van een proces-verbaal.

Ook de veldwachter die naar het station moest om een vreemdeling aan te houden, daar aangekomen aan deze vroeg of hij Frans, Duits of Engels sprak, geen antwoord kreeg en terug naar het bureau gekomen in zijn rapport schreef: "Nadat ik verdachte in drie talen had aangesproken, bleek mij dat hij deze niet machtig was", kreeg een plaats in de toespraak van de Burgemeester, die hierbij de hoop uitsprak, dat dit in de toekomst niet meer voorkwam. De Burgemeester besloot zijn toespraak als volgt:

" Zeer geachte aanwezigen, nogmaals dank ik U allen zeer hartelijk voor Uw komst naar hier, voor Uw hulp, die wij hebben mogen ontvangen bij het tot stand brengen van dit gebouw en ik zou nu de Commissaris van de Koningin willen verzoeken zijn openingstoespraak te willen houden. Dank U zeer".

Zoals de Burgemeester reeds aankondigde kwam nu de Commissaris van de Koningin aan het woord voor zijn openingstoespraak, die als volgt luidde:

"Meneer de Burgemeester, meneer de Procureur Generaal, dames en heren. Toen ik vanmorgen, ik dacht op tijd, maar het weer maakte het te laat, in de auto wilde stappen, werd mij een krantenknipsel in de hand gedruwd door de goede zorgen van mijn voorlichtingsambtenaar, wat actueel voor deze dag moest zijn en ook is. Een krantenknipsel met een grote foto, waarbij de afbraak van een schuur in Roosendaal, onder mijn aandacht werd gebracht. Dat krantenknipsel was van kritische en wijsgerige inhoud, omdat daarin aan de ene kant duidelijk werd gemaakt, dat het oude voor het nieuwe moet wijken, vooral als er hoge gasten op komst zijn. Maar misschien nog meer omdat daarin duidelijk werd gemaakt, dat het oude, eigen schoonheid bezit, en eerbied verdient. Ik ken de schuur niet. Ik heb alleen het krantenknipsel gezien. Ik kan de schuur ook niet meer kennen, want ik heb begrepen, dat hij er niet meer is. Actueel is dit krantenknipsel, omdat een stad, die zijn 7e eeuwfeest viert, beter dan een ander in dat jaar de waarde van het oude en de waarde van het nieuwe kan beseffen. Omdat een stad als Roosendaal aan zijn geschiedenis waarde wil hechten, wil het zijn toekomst verdedigen. Natuurlijk moet er veel ouds verdwijnen om voor het

nieuwe ruim baan te maken en natuurlijk is het zo dat veel vertrouwde dierbare stadsgezichten, maar ook maatschappij gezichten door nieuwe moeten worden vervangen. En wat voor de stad en voor de bebouwing geldt, geldt ook voor een oud politiebureau ten aanzien van een nieuw politiebureau, maar dat geldt nog veel meer voor een oude politie-organisatie ten aanzien van een nieuwe politie-organisatie en daarover dacht ik meneer de Burgemeester dat ik het vandaag de dag nog even mocht hebben temidden van het feestgedruis.

Niemand die zijn ogen open heeft zal vandaag de dag ontkennen of niet gewaar worden, dat alles van onze samenleving snel en grondig verandert, dat geldt voor de burgermaatschappij, dat geldt voor de kerkelijke maatschappij, dat geldt voor de gezinsverhoudingen, dat geldt ook voor het individuele geweten. Dat maakt het niet gemakkelijker, maar dat maakt het wel mooier.

Wij leven in een spannende tijd, in een moeilijke tijd en in een boeiende tijd. Ook voor de politie geldt dat, want het zou toch wel verwonderlijk zijn, wanneer de maatschappij-gestalte, de samenlevingsvormen, de samenlevingswijdte zou veranderen, zonder dat het politiewerk, dat zo intens verbonden is met het maatschappelijk leven, mee moest veranderen. En wee het politiekorps wat in oude verstarde vormen blijft doorleven, zonder zich ervan bewust te zijn, dat deze functie dienaar, sterke arm is voor de maatschappij.

Vandaag krijgt Uw politiekorps een nieuwe jas, laat ik zeggen een nieuwe mouw, die om de sterke arm past. Wee het politiekorps waarvan de sterke arm niet de reikwijdte heeft die de maatschappij en dus ook de moderne misdaad heeft. Wij moeten ernaar zoeken om het samenspel van de politieorganen zo te organiseren, dat het samenspel van de misdaad bestreken wordt. Dat is vandaag de dag binnen de nauwe grenzen van de Politiewet geen eenvoudige zaak. Het zijn niemand minder dan de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Justitie, die bij de begroting van 1968 er van schrijven dat de urbanisatie (het verschijnsel dat de steden zich ontwikkelen ten koste van het platte land red.) van ons land, met de te verwachten uitbreiding van de bestuursvormen, van stadsgewesten od., naar het zich laat aanzien ook gevolgen voor de politie-organisatie zal hebben. De huidige bepalingen van de Politiewet, laten een op de ontwikkeling afgestemde verandering nauwelijks toe.

Een politie-bestel, aangepast aan dit werkelijk streekgebeuren van de Maatschappij, is even logisch als de Middeleeuwse koddebeier voor het gehucht van die tijd aangepast was. En als vanuit deze gedachte het politiebedrijf wordt opgebouwd en als men wil voorkomen dat dat gebeuren vanuit verouderde, verweerde stellingen, van vroegere structuren en standpunten, dan is een analyse nodig door alle bij politie en streek op deze taak betrokken instanties en dan laat ik het in het midden waar gemeentepolitie en waar rijkspolitie staan, waar de Marechaussee staat, waar de Burgemeester staat, waar de Procureur-Generaal staat, waar de Commissaris der Koningin staat. Maar een ding is onontwijkbaar, dat er samengespeeld moet worden, nu, vandaag, omdat de maatschappij dat doet in groter verband. En dan stel ik met vreugde vast, dat ook binnen de nauwe, misschien zelfs te nauwe grenzen van de Politiewet, dat er ook inderdaad naar nieuwe structuren wordt gezocht, ook al zijn de wettelijke vormen dan ook oud.

Ik noem de opleiding van de Politie, die in regionaal verband geschiedt. Ik noem de Herkenningsdienst, zoals die in de regionale Herkenningsdienst te Heerlen bestaat. Ik noem de regionale verkeerscommissie, her en der in den lande. Ik noem een regionale samenwerking op de verkeerscontrole, zoals momenteel bestaat te Vught, Boxtel, Den Bosch. Ik noem een functionele doorkruising van Rijks en gemeentepolitie-ressort door de S.A.S. groepen van de Rijkspolitie. Ik noem de gemeenschappelijke regelingen, ik noem die met ere, het gemeenschappelijk overleg in politiezaken, zoals die momenteel bestaat in Eindhoven, Geldrop en Veldhoven. Ik noem de recherche-reams, waarnaar de Procureur-Generaal, momenteel hier aanwezig, zijn zorg uitgaat. De eisen van de politie-praktijk dames en heren dwingen tot een optimaal gebruik, met inzet en met vindingrijkheid, van de beperkte mogelijkheden die de Politiewet geeft en deze initiatieven vanuit de politiekringen zelf, verdienen naar mijn mening de royale medewerking van de beleids- en bestuursorganen. Ik wil hier in Roosendaal toch ook nog wel noemen het recreatiegebied "Visdonk" en het industriegebied "Het Leen", waar de Roosendaalse gemeentepolitie haar, door de praktijk gevorderde, taak uitoefent op het grondgebied van haar zuster gemeente, Rijkspolitiegemeente.

De moeizame praktijkoefening van vandaag is waardevol op zichzelf, maar is waarschijnlijk nog waardevoller als bouwsteen voor een nieuw politiebestedel.

Meneer de Burgemeester, ik kom dan terug op dit gebouw. Het is duidelijk, dat hetgeen ik zojuist gezegd heb, geen eenvoudige zaak is. Dat is kwestie van op de knop drukken of een handle omtrekken en het is voor elkaar. Ik heb begrepen dat ik aanstonds een eenvoudiger taak te doen krijg en laten we hopen dat het dan functioneert. Maar ik wil toch nog voordat ik dat doe, vaststellen dat de nieuwe mouw, rond de sterke arm van de gemeentepolitie Roosendaal, een ruime, breedhangende mouw is, die veel ruimte laat voor beweging. LAAT IK DAN NU HET GEBOUW OPENEN, hier nu reeds, aanstonds materieel, maar hier nu dan in de geest, MET DE GEDACHTE DAT DE STERKE ARM FLINK UIT DE RUIME MOUW GESTOKEN WORDT. Ik dank U".

Aldus de Commissaris van de Koningin, die duidelijk een waarderend woord over had voor het nieuwe bureau en in zijn toespraak duidelijk liet merken een grote belangstelling voor de politie in het algemeen aan de dag te leggen.

Na de toespraak van de Commissaris van de Koningin nam de Commissaris van Politie nog even het woord om de Commissaris van de Koningin te bedanken voor zijn toespraak en om de volgende spreker aan te kondigen, te weten, Dhr. Grasso, Officier van Justitie, Hoofd van het Arrondissementsparket te Breda, die zei:

"Burgemeester, meneer de Commissaris, meneer de Procureur-Generaal, het is met bijzonder groot genoegen dat ik hier mag staan om U, Burgemeester en U, Commissaris van Politie, geluk te wensen met dit mooie gebouw. De Commissaris van de Koningin heeft over samenwerking gesproken, samenwerking die zo bijzonder belangrijk is en waarvan U, Burgemeester en ook ik overtuigd zijn en wij hebben het ook al meerdere malen gedaan. Dit gebouw heeft met die samenwerking misschien niet direct iets te maken maar ook wel, want langs U en onder U, werk ik hoofdzakelijk met de Commissaris van Politie en ik moet U zeggen, dat het me al die jaren ontzaglijk verbaasd, hoe het mogelijk is, dat er zo'n uitstekend werk geproduceerd werd in zo'n afschuwelijke ruimte. En nu is het niet zo, dat ik dit wisselend hoop en verwacht liever gezegd, dat door de ruimte

en door de arbeidsvreugde, die hier zeker veel en veel groter zal zijn dan in het oude gebouw, ook de productie naar verhouding zal stijgen. Dat geloof ik niet.

Toen ik hier vanochtend naartoe reed in de mist, toen dacht ik Burgemeester, het is eigenlijk een symbolische dag: Een mooi nieuw bureau, zoals de Commissaris van de Koningin zei, met nieuwe opvattingen, met een nieuwe optrek en de mist. Mijn wens is dat dit gebouw, dit mooie gebouw, dit politie-bureau, altijd een baken in de mist mag zijn. Dank U wel ".

Na hem, en nadat de Commissaris van Politie, de Officier van Justitie had bedankt, kwam als laatste spreker Dhr. van Dam een van de architecten van het bureau aan het woord. Hij zei het volgende:

"Meneer de Commissaris van de Koningin, meneer de Procureur-Generaal, meneer de Officier van Justitie, meneer de Burgemeester, dames en heren. Toen ik gisteravond nog even aan de voorkant van het politiebureau aan de hoofdingang stond, hoorde ik iemand de opmerking maken: " Het ziet er zo uitnodigend uit" en dat was eigenlijk dan precies het schot in de roos, want de bedoeling van Dhr. Joosen en mij is geweest om inderdaad het gebouw zo toegankelijk en vriendelijk mogelijk te maken. Zo toegankelijk mogelijk voor de mensen van Roosendaal. Vroeger was een politie-bureau een soort fort, waar je met afschuw naartoe ging en waar je haast niet binnen durfde te komen. Dit is totaal veranderd, dit komt in onze samenleving niet voor. Daarom hebben wij ook getracht dit gebouw een zo vriendelijk mogelijk aanzien te geven. Wanneer een architect een ontwerp maakt, dan dringt zich direct de vraag aan hem op, hoe leeft de tegenwoordige mens en hoe is de wereld, waarin deze tegenwoordige mens verkeert, een wereld, die ook zijn nadruk geeft op de architectuur. Hier hebben wij als architecten rekening mee te houden. Om dat te bereiken, zouden we eigenlijk terug moeten gaan naar de fundamentele elementen van onze bouwkunst en we zouden verschillende perioden kunnen doorlopen en eindelijk terecht kunnen komen in onze eeuw, waar het futurisme (moderne van Italië uitgaande kunstrichting, die de naturalistische nabootsing en de grenzen tussen de kunsten en die tussen de kunst en andere geestelijke

uitingen verwerpt), het kubisme (schilderkunstige stijl, die van elementaire vormen en kleuren uitgaat, red.) en een stijlgroep en werken van Picasso en Le Corbusier (Zwitsers architect in Frankrijk, red.) zo ontzettend veel voordeel aan ons hebben gegeven, eigenlijk ons, ik zou haast willen zeggen, een basis evolutie aan de hand hebben gedaan. Aan de hand van ook deze evolutie hebben ook Dhr. Joosen en ik gewerkt en getracht dit gebouw een aanzien te geven van wat geheel in deze tijd thuis hoort.

Nu is een gebouw als een politie-bureau een van de meetellende gebouwen in een stad, evenals een stadhuis en een concertgebouw enz. Vandaar, dat wij zeer voorzichtig zijn geweest en geen modeverschijnselen hebben toegepast, doch een gebouw hebben geprobeerd tot stand te brengen, dat over de nodige jaren ook nog zuiver en klaar zijn bestemming geeft. Ik wou nog even hiervan zeggen dat wij, wat kleuren betreft, zeer rijk zijn geweest. Wij hebben verschillende kleuren toegepast, omdat deze voor ons zo ontzettend belangrijk zijn. Zij hebben hun reacties op de menselijke samenleving, op de werkzaamheden van de mens, kortom aan alle kanten geven zij fleur en moed aan het leven. Er is mij gevraagd, om het kort te maken. Ik moet nog even dit zeggen, dat wij wat inrichting en indeling betreft, ontzettend veel steun gehad hebben van de Commissaris van Politie, de Hoofdinspecteur en nog enige andere mensen, die wij hiervoor dan ook hartelijk dank zeggen. Verder wil ik dank zeggen aan alle medewerkers die hieraan hebben medegewerkt om dit gebouw tot stand te brengen. Het zijn er teveel om op te noemen, maar ik zou alleen nog de namen willen noemen van de Firma van Oorschot, die een buitengewoon fraai gebouw heeft opgeleverd en verder zou ik dank willen zeggen aan Dhr. Hardenberg, die als vertegenwoordiger van de gemeente onze vergaderingen heeft bijgewoond en ons ook dikwijls zeer dankbare adviezen heeft gegeven. Er blijven nog enige mensen over, zoals Dhr. Berrevoets van de verwarming met de Firma van Elden, de Firma Braat, als elektrische installateur, de Firma van Gils, die heeft aangetoond hoe goed schilderwerk wel is, de Firma Buys, de Firma Bogers, enfin te veel mensen om op te noemen. Hun alle zeg ik hierbij hartelijk dank. Dan wou ik nog even als laatste noemen Dhr. Niel Steenbergen, die als beeldhouwer een zeer gaaf beeld heeft

gemaakt, aan de hoofdingang van dit gebouw en dan verder Dhr. van den Brink, die een sgraffito heeft gemaakt, een zeer indrukwekkende sgraffito en bovendien een muurschildering in de conferentiekamer. Nu ik hier toch over bezig ben, zou ik U willen zeggen dat die muurschildering is aangeboden door de firma van Oorschot en door alle firma's, die aan de tot stand koming van dit bureau hebben meegewerkt (spreker noemde hier een aantal namen red.) een projectieapparaat, dat in de conferentiekamer staat.

Burgemeester, ik moet U zeggen, dat wij node afscheid nemen van dit gebouw. Waarom? Omdat dit een gedeelte van ons leven is geweest en omdat de samenwerking en de teamgeest zó uitstekend is geweest, dat wij er met vreugde aan hebben kunnen werken. En ook zijn wij veel ervaringen rijker geworden. Al was het alleen maar het feit, dat wij bijvoorbeeld ettelijke keren in de cel hebben gezeten wat ons nog nooit is gebeurd. Al deze dingen hebben ons vreugde gegeven, zelfs in de cel. Ik zou willen besluiten Burgemeester met Uw college hartelijk dank te zeggen voor de mooie opdracht, die wij hebben gekregen. Wij vinden het jammer, dat het eind er al is. We hopen dat het gauw te klein zal zijn, maar ik ben bang, dat dat toch niet waar is. We zeggen U nogmaals dank voor deze mooie opdracht en wij hopen, dat U aan dit gebouw zeer veel plezier mag beleven; dat het aan al Uw wensen zal voldoen".

Aldus Dhr. van Dam, die wij vanaf deze plaats willen bedanken voor het mooie ruime bureau, dat hij en Dhr. Joosen voor ons heeft ontworpen. Wij, alle leden van de Roosendaalse gemeentepolitie hopen en vertrouwen erop, dat het aan al de eisen zal blijken te voldoen en dat het ons de gewenste arbeidsvreugde mag geven.

Na het officiële gedeelte in de kantine werd de genodigden gevraagd, mee naar beneden te gaan, naar de voorzijde van het bureau. Via de uitgang, gelegen aan de Nieuwstraat verliet men het bureau, om naar de hoofdingang te gaan, alwaar de Commissaris van de Koningin de praktische handeling van de opening zou verrichten.

Hiertoe was voor de hoofdingang van het bureau een tableau opgesteld. In dat tableau was een handle ingebouwd. Terwijl de genodigden langs de voorzijde van het bureau liepen, maakten aan de achterzijde van het bureau, op de binnenplaats, de chauffeurs van de dienstauto's die deelnamen aan de parade, zich klaar.

Bij deze chauffeurs ontbraken de twee motorrijders, die de mist in waren gestuurd om de Commissaris van de Koningin te begeleiden naar het bureau. Deze mist had echter weer tot gevolg, dat zij de Commissaris van de Koningin misten.

Terwijl de motoren van de dienstmotorvoertuigen al ronkten, nam de Commissaris van de Koningin plaats achter het tableau en haalde deze de daarop aangebrachte handle over.

Het mechanische effect, waarover de Commissaris van Politie, Dhr. Weinans reeds had gesproken en hetwelk bestond uit een oranje, een blauw zwaailicht en een twee-tonige hoorn trad in werking. De chauffeurs op de binnenplaats gregen gelijktijdig van de wachtcommandant opdracht te vertrekken voor de parade. Juist op dat moment kwamen de motorrijders de binnenplaats opgereden, zodat zij normaal voor aan de colonne konden gaan rijden.

Terwijl aan de hoofdingang de deur, door een draad vanuit de kelder bediend door de hoofdagent Aanraad J. opening, stooft het rijdend materieel de binnenplaats op onder luid geloei van de drietonige hoorns en met brandende blauwe zwaailichten.

Via de Nieuwstraat, Kerkstraat, Raadhuisstraat, Burg. Prinsensingel, Nieuwstraat, kwamen zij weer terug op de binnenplaats van het nieuwe bureau, waar zij zich opstelden voor de inspectie door de Commissaris van de Koningin.

Inmiddels waren de genodigden de hal van het nieuwe bureau binnengegaan, waar zij werden opgewacht door een deputatie van het korps, onder leiding van de Hoofdinspecteur, die in de hal, namens het korps een klok aan de Burgemeester aanbood, met de woorden:

" Nadat op min of meer luidruchtige wijze de opening van het gebouw heeft plaats gehad, wilt U mij toestaan, dat ik mij nog even met enkele woorden tot U richt, Burge-meester. Wij zijn bijzonder verheugd, zeer blij, met dit nieuwe moderne gebouw.

Wij zijn nu echt bij de tijd. Bouwen is met gegevens van het verleden een daad voor de toekomst, een toekomst waarin ook de tijd zal blijven voorttikken. De klok, die achter dit doek hangt (de klok was zoals het hoort met een doek aan het ook onttrokken, red.) gaat dat ook doen.

Burgemeester, deze klok is een geschenk van het gehele politie-personeel, waarvan een kleine vertegenwoordiging hier voor U staat. Uit naam van het hele personeel willen wij bij deze, de klok aan U overdragen en ik verzoek U het doek van het plafond te trekken, opdat de klok zichtbaar wordt. "

Nadat ook dit onderdeel van het officiële programme achter de rug was, ging de Commissaris van de Koningin in gezelschap van de Burgemeester en de Commissaris van Politie naar de binnenplaats, waar de bestuurders van de motorvoertuigen, onder leiding van Inspecteur Winters, inmiddels de houding hadden aangenomen om te worden geïnspecteerd. Met het compliment van de Commissaris van de Koningin, dat er alles keurig netjes uitzag, kwam een einde aan het officiële gedeelte en gingen de genodigden terug naar de kantine voor een zoals de Commissaris van Politie het uitdrukte, wat informele bijeenkomst, waardoor tevens een einde kwam aan deze openingsplechtigheid.

Jat.

WANDVERSIERINGEN IN DE KANTINE
EN DE KONFERENTIEKAMER VAN HET
NIEUWE POLITIEBUREAU

Ik kan me voorstellen dat veel leden van het Roosendaalse politiekorps, toen ze voor de eerste keer de wandversieringen in de kantine en de konferentiekamer zagen, gezegd hebben: "Tja, het is wel aardig, maar wat bedoelt de kunstenaar hier nu allemaal mee!"

Graag wil ik proberen om U het hoe en waarom van de wandversieringen, die ik gemaakt heb, duidelijk te maken.

Natuurlijk ben ik ervan uitgegaan, dat deze betrekking moesten hebben op de taak van de politie. En daarnaast moesten ze aansluiten bij de bouwstijl en de aard van het vertrek.

Een wandversiering namelijk is geen op zich zelf staand iets, maar moet passen in het geheel.

Ik koos voor de kantine de van oorsprong zeer oude Italiaanse sgraffitotechniek, omdat de bovenste pleisterlaag van deze sgraffito harmonisch in het stuckwerk van het hele lokaal is opgenomen.

Zoals de meesten van U wel gezien zullen hebben, wordt een sgraffito uitgevoerd in verschillende gekleurde pleisterlagen.

Als onderwerp voor deze wandversiering koos ik St. Joris, de beschermer van het goede en de bestrijder van het kwade.

Het kwade is uitgebeeld door de draak, die St. Joris met zijn speer doorboort.

Links op de achtergrond het ommuurde kasteel, waar de te verdedigen prinses zich schuil hield: symbool en bolwerk van het goede.

Bij de wandversiering in de Konferentiekamer heb ik de eenheid met de omgeving en de stoffering vooral proberen te bereiken door de kleuren hierop af te stemmen.

Deze wandschildering is uitgevoerd in temperaverf. Centraal staat hier de zon: symbool van de gerechtigheid, die alles overstraalt.

Links hiervan de diefachtige eksters. Deze vogels spreken wel voor zichzelf.

Rechts boven de duifjes, die de vrede uitbeelden, de vrede, die door een goed funktionerend politie-apparaat in de gemeente gebracht wordt.

Daaronder het haasje, dat bij de achtervolging bescherming zoekt onder de juniperus.

In het kort samengevat voorstellingen, die de taak van de politie symboliseren, zoals de bestrijding van de misdaad (ekster), bescherming van de opgejaagden (haasje), handhaven van de orde en brengen van vrede en gerechtigheid.

Jan van den Brink.

- - - - -

P e r s o n e e l s v a r i a

Hierbij deel ik mede, dat mej. C. Witmer ingaande 1 januari 1969 werd bevorderd tot adjunct-comies.

administrateur,

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

7
3

